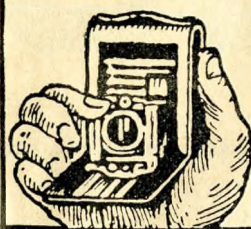

JUSZT GYULA

OPTIKAI ÉS FÉNYKÉPÉSZETI SZAKÜZLETE

**PUNKTAL
ÉS ULTRASIN
ÜVEGEK
LORGNETEK
LATCSÖVEK
MÉRNÖKI
MŰSZEREK
SZOLID
ÁRAK!**

**Kizárólag a régi helyen!
II., Margit körút 6.**

Az óbudai Árpád-gimnázium borzalmai

(Levél a szerkesztőhöz)

Mélyen Tisztelt Szerkesztő Ur! Az Árpád gimnázium jelenlegi tarthatatlan állapotára és a rég óhajtott új iskola tető alá hozatala érdekében nb. lapjában közölt cikket örömmel üdvözljük.

E kérdés újból való napirendre hozása mindnyájunk titkos aggodalmának visszhangja és leghőbb óhajunk, hogy az ezúttal nocsak a pusztában elhangzott kiáltás maradjon.

A közveszélyes épületre vonatkozólag közölt adatok teljesen fedik a valóságot, azok cseppet sem túlzottak, sőt még nem is terjeszkednek ki „apróbb” részletekre. Így többek közt, hogy a „tanterem”-ben megrepedezett falakon kitóduló füst miatt az ablakokat az előadás alatt is nyitva kell tartani és a kihullott betétek következtében lyukacs ajtókon keresztül állandó léghuzatban folyik az előadás. Hogy tanteremhiány miatt a tornateremben elfoglalt növendékek osztályát más tantárgy előadására kénytelenek használni, az otthagyt ruhák és tanszerek nem nagy öröme. Hogy sok drukkoló diákot a válságos percben előbukkanó egerek üldözése menti meg a felelőtől, ezt mosolyogva hallgatjuk meg az ebédlő-asztalnál, de talán mégsem lehet célja a magas közoktatásügynek.

Pedig a mostohaként kezelt Árpád gimnázium jobb sorsot érdemel, mert ilyen áldatlan körülmények között is szép eredményeket ér el. De Óbuda is megérdemelné, történelmi emlékeiért, gyönyörű fekvéséért, hogy természetes fejlődése elé gátat ne emeljenek. Megérdemli a tanári kar annak lehetővé tételét, hogy nagy tudásukat, hazafias és emberbaráti gondolkodásukat korlátlanul érvényesíthessék. Megérdemlik a tanulók, akik tarthatatlan viszonyok mellett is lankadatlan erővel törnek az élre, tanulmányi, tehetségi és testnevelési versenyeken az első között vannak. Megérdemeljük mi szülők, akik az ígéretre alapított jobb jövő reményében híven kitarunk gimnáziumunk mellett. Végül megérdemli a kerület, hogy az új iskola részére kijelölt terület beépüljön, s a jelenleg szemétdombos, giz-gazos libalegelő eltűnjön a Bécsi-úti Városi-házak és a környező mellékutcaik szépen kiépült körzetéből.

Mélyen Tisztelt Szerkesztő Urnak a közleményért ismételtelen köszönetet mondva, üdvözl

több óbudai szülő.

**Megnyilt Budán
Krisztina-tér 9. az új
városzolt**

A 70 éves Budai Zeneakadémia

Írta: Kertész K. Róbert ny. államtitkár

A Budai Zeneakadémia Egylet olyan hátkövéhez érkezett el fennállásának 70. évi beteljesülésével, amelynek meg kell állanunk és emlékeznünk kell.

Boldog Nagymagyarország újabkori fellendülési korszakának talpköve, a király és nemzet egybeforrása, a kiegyezés, Ferenc József alkotmányos uralkodása áldásos és termékeny korszakának lelegejére nyulik vissza emlékezőnk. De még korábbra kell visszanyulnunk a történelemben, ha azt nézzük, hogy mai nemzeti művelődésünk, különösen a zenei élet terén, honnan merítette életfenntartó energiataartalékjait. Mondhatjuk, kereken 100 esztendő multra kell visszatekintenünk, a palatinusi korszakig, Széchenyi reformkoráig és innen kell levezetnünk zenekulturánk alapvető tényezőit és azok fejlődését. A múlt század második negyedében megindult fejlődést félbeszakította a szabadságharc idegen erővel való leveretését követő elnyomatási korszak. De az eddig is elért eredmények nagy erkölcsi tökegyütés voltak és erre mondotta egy nagy kulturpolitikusunk: „Ha nem tudtunk volna művelt európai nemzeté válni a reformkor idején, akkor a 48–49. évi szabadságharcok után meg tudott volna bennünket semmisíteni az osztrák önkényuralom.”

Ha már most ilyen történelmi szemlélettel nézzük végig zenekulturánk százéves múltját, — melyhez hasonlót Európának ezen a részén fekvő népek egyike sem tud felmutatni, — úgy zene-művészeti kulturánk hatalmas fejlődését kevés adattal és szóval, de kifejezően lehet jellemezni.

A legrégebb intézmény ezen a téren az 1837-ben alapított Nemzeti Színház, mely megalakulásától kezdve ápolta a műsorába felvett operaműfajt. 1884-től, a király által is erőteljesen támogatott Operaház a magyar operairodalom nagyszerű fellendülési korszakát jelzi. Ugyancsak a reformkorszakban gyökerezik a működését 1839-ben megkezdett „Pest-Budai Hangszegyleti Zenede”, a későbbi Nemzeti Zenede, melynek felvirágzása körül Zichy Géza gróf oly nagy érdemeket szerzett és amely sokáig az ország egyetlen zeneművészeti vezetőiskolája volt. Az elnyomatás korába is esik egy nagyjelentőségű kezdeményezés. 1853-ban Erkel Ferenc létrehozta olasz mintára a *Filharmoniai Társaságot*, mely a küzdelmes első évtizedek után hazai zeneművészeti életünk minddizsesebb palotájának egyik leg-erősebb pillére lett és ma európai elismerésben van része, *Dohnányi* Ernő nagy művészi egyéniségének vezetése alatt. A budapesti Filharmoniai Társaság nyomán ilyenek keletkeztek később vidéki centrumainkban is, Pozsonyban, Kolozsvárt, Temesvárott, Kassán, Pécsen, Sopronban, Szabadkán és Baján. A Ferenc Józsefi alkotmányos kor alkotása a *Zeneművészeti Főiskola*. *Liszt* Ferenc és *Erkel* Ferenc kezdeményezésére *Deák* Ferenc és *Apponyi* Albert gróf parlamenti támogatásával 1875-ben megszületik a főiskola és a király *Liszt* Ferencet állítja annak élére. Ez a legmagasabb zenei empórium a zenei élet minden ágazatában bőven ontja aztán a magyar tehetségeket.

Meg kell emlékezni a dalárdák intézményéről is, amely a társadalom széles köreit vonzza a zenei művelődés bővítés körébe. Éppen az elnyomatás korában lendült fel hazánkban a dalárda-kultusz, ami nem véletlen, mert hiszen a dal virágos, tarka köpenyében burkoltan a nemzeti eszmének

a négy folyó országában kifejleszteni és nekünk kötelességünk, hogy ezt a műveltséget a következő nemzedékre átszarmazzassuk. Nem szabad, hogy ugyanaz a történelmi felelősség súlyosodjék a mi szerencsétlen generációnkra, amely felelősség alól a mohácsi vész nemzedékét felmenteni nem lehet.”

Igenis, mi is a nemzeti művelődésnek vagyunk harcosai, ha közkatonái is és tudjuk, hogy „az a kis darab föld, melyet Magyarországnak neveznek, a mi hazánk. Európa belvárosában fekszik. A műveltlenség zsupfedeles háza számára Európa belvárosában túlságos drága lenne a házhely s hamarosan lerombolnák az ott éktelenkedő házat. Vagy megtartjuk legdrágább nemzeti örökségün-

Sugár rádió, csillár, írógép, kerékpár és villanyszerelési szaküzlet. Horthy Miklós körtér 4.

Gyönyörű villaváros lesz a Mátyáshegy, Táborhegy és Testvérhegy vidéke

Elkészült az óbudai hegyvidék rendezési terve

Óbuda nagyszabású útrendezésével napirendre kerül végre a *Mátyáshegy*, *Táborhegy* és *Testvérhegy* vidékének rendezése is. Évtizedek óta vajdudó kérdés ez. Az óriási szűz területen, amely a legújabb időkig úgy festett a térképen, mint valamikor régen a Lágymányos és Kelenföld, nem volt más, mint néhány helyet megjelölő név. Lassanként azonban, és egyre sürűbben, akadtak merészebb vállalkozó szellemek, akik telket vásároltak a hegyeken és családi villákat építettek. A nagy vidék kezdett bekapcsolódni a Bécsi-út mentén lüktető városi életbe s szükségessé vált a rendezése.

Elsőnek mozdult meg a rendezés érdekében 1911-ben az *Árpád Emlékbizottság*, amely a parkká átalakítandó Táborhegyi temetőben akarta felállítani az Árpád-emléket. Megbízása alapján *Schulek* Frigyes el is készítette a tervet. *Schulek* a Bécsi-útnak a temető fölötti elhajlásánál rondellát tervezett és e mögött jelölte meg az Árpád-emlék helyét.

Most, hogy a városrendezési és magasépítési szakbizottság programjába vette a hegyvidék végleges rendezésének ügyét, *elejtette a régi tervet és egészen új alapon akarja a nagyjelentőségű kérdést megoldani*. El is készítette a tervet, amelyek megvitatása a bizottság február 7-iki, hétfői ülésére volt kitűzve. *Kempelen* Ágoston tanácsnok betegsége miatt el kellett halasztani az ülést a jövő hét elejére, ez azonban nem odázza el többé az ügyet, amelyet a tervek elfogadásával rövidesen tető alá is hoznak.

Az új tervek szerint nemcsak a Táborhegyi temető régi sírjai tűnnek el, hanem hozzáveszik a temetőtől északra fekvő területet is és a kettő egybekapcsolásával *hatalmas új parkot létesítenek a Farkastoroki-út és Laborc-út között*. Ennek a parknak a területe meghaladja a tízezer négyszöglet és így nagyban hozzá fog járulni az új Óbuda szépségének emeléséhez.

A parkon át vezetik a Bécsi-útról a serpentinutat a meredek Farkastorok lejtőre, hogy ezzel biztosítsák a forgalom könnyebb lebonyolítá-

REGENT

Cafe-Restaurant
II. Keleti Károly-u. 1

Igazgató: BOCK

Telefon:
153-326

Esténként

**Ördögös Gyuri
és Losonczy Pál
együttese**

ket: műveltségünket, vagy törölnek bennünket az önálló nemzetek sorából és pusztulunk kell erről a földről.”

A *Testvérhegy* nyers területe is belesik a rendezés programjába, úgy, hogy a *Mátyáshegy*, *Táborhegy* és *Testvérhegy* jövő kialakulása egységes elgondolásból indul ki.

A közel jövő meghozza a hegyvidék régi és új lakóinak a székesfőváros ajándékát: a végleges rendezéssel a három hegy bekapcsolódását a városi életbe. Hosszú évtizedek jogos igényei nyernek így kielégítést.

A városrendezési és magasépítési bizottság az egész vidéket a villaövezetbe sorozta. A tervek a bizottság jövő heti ülése elé kerülnek és minden remény megvan arra, hogy azok simán mennek keresztül a bizottsági tagok kritikai rojtán.

Megbízhatóságáról
ismert
ÓBUDÁN

III., POLGÁR-U. 13

Telefon:
162-765.

**Mit kap Buda a hatmillió
utépítési előirányzatból**

A székesfőváros út és csatornaépítési ügyosztálya elkészítette az idei költségvetést, amelynek hatmillió összegében jelentős tétellel szerepelnek a budai kerületek. A legnagyobb összeget, 1,320.000 pengőt, a Szentimreváros utépítései emésztik fel. — A Horthy Miklós-híddal, az új budai autóbusszgarázs építésével és a Műgyétemrakpart kiépítésével kapcsolatos utépítések teszik ki ezt az összeget. Az I. kerület 293.000, a II. kerület 507.000, a III. pedig 420.000 pengővel szerepel a költségeloirányzatban.

virágzása körül *Zichy Géza* gróf oly nagy érdemeket szerzett és amely sokáig az ország egyetlen zeneművészeti vezetőiskolája volt. Az elnyomatás korába is esik egy nagyjelentőségű kezdeményezés. 1853-ban *Erkel Ferenc* létrehozta olasz mintára a *Filharmóniai Társaságot*, mely a küzdelmes első évtizedek után hazai zeneművészeti életünk minddíszeesebb palotájának egyik leg-erősebb pillére lett és ma európai elismerésben van része, *Dohnányi Ernő* nagy művészi egyéniségének vezetése alatt. A budapesti Filharmóniai Társaság nyomán ilyenek keletkeztek később vidéki centrumainkban is, Pozsonyban, Kolozsvárt, Temesvárott, Kassán, Pécsen, Sopronban, Szabadkán és Baján. A *Ferenc Józsefi* alkotmányos kor alkotása a *Zeneművészeti Főiskola*. *Liszt Ferenc* és *Erkel Ferenc* kezdeményezésére *Deák Ferenc* és *Apponyi Albert* gróf parlamenti támogatásával 1875-ben megszületik a főiskola és a király *Liszt Ferencet* állítja annak élére. Ez a legmagasabb zenei empórium a zenei élet minden ágazatában bőven ontja aztán a magyar tehetségeket.

Meg kell emlékezni a dalárdák intézményéről is, amely a társadalom széles köreit vonzza a zenei művelődés bővös körébe. Éppen az elnyomatás korában lendült fel hazánkban a dalárda-kultusz, ami nem véletlen, mert hiszen a dal virágos, tarka köpenyébe burkoltan a nemzeti eszmének lehetett rejtett, de hathatós istápolója. A *Budai Dalárda* későbbi felvirágzása és európai diadalai már a mi időnkbe esnek.

És mindebben a nagyarányú kulturtevékenységben szerény helyet kér magának a *Budai Zeneakadémia Egylet* az ő hetvenéves multjával. *Ez a 70 év telítve van a magasabbrendű művelődés iránt mindig fogékony budai polgárok rajongó zeneimádatával, bővérű jóindulatának cselekvő törekvéseivel, a hazai zeneművészet előbbrevitelének aktív szolgálatával, — mindig odaadással, legjobbat akarással és mindenekfelett hűséges és becsületes hazafias honszerető érzellemmel.* Nagy intézményeink hatalmas fénykévéinek sugárzása mellett a mi működésünk mécsesének lángja csak kisebb, szűkebb körzetre világít, de *a mi mécsesünket nemzeti hitvallásunk és művészetszeretetünk kiapadhatatlan olaja táplálja.* Ha azok a magasbameredő, ezüstösen csillogó hegycsúcsok, mi vagyunk az enyhe hajlatú zöldelő domboldal, mely azok nagyságát csak érzékelhetőbbé teszi.

A *Budai Zeneakadémia Egylet* és a hozzá hasonló egyesülések célja nem is lehet azonos a vezető országos intézményekével. A *Budai Zeneakadémia*, 70 éves multja után, a maradékország fővárosának egy darab földjén, ma a legnehezebb körülményei között is becsülettel teljesíti vállalt kötelességét és kiveszi a maga részét abból a nagy nemzeti munkából, amit a művelődés fenntartásának, a jövőbe való átmentésének, utódainkra való átszarmasztatásnak nevezünk.

Nem felejtethjük el *Klebelsberg* grófnak, a nagy kultuszminiszternek szavait: „*Azon kincsek között, amelyek a magyar nemzetnek a nagy összeomlás után is megmaradtak, az első helyet foglalja el az a művelődési fölény, amellyel a magyar nemzet ma is bír az öt környező kelet-európai népek felett. Nekünk szent kötelességünk, hogy ezt a művelődési fölényt megőrizzük, megtartsuk, s úgy, amint apáinktól átvettük, fiainkra is átszarmasztassuk*” — és szinte halljuk mementóját, mely szerint: „*Vigyázzon a mai nemzedék, hogy a vesztett világháború, a botor forradalmak és a trianoni békén felül meg ne érje még a modern magyar művelődés összeomlását is. 1867 óta számottevő művelődést tudunk a három hegy és*